

Auca del monestir de Montsió

1. El nom d'aquest monestir és marià i té color. És un nom amb pedigrí que ve del Mont de Sió.
2. Fem-ne doncs ara memòria amb una auca en català. Amb sant Domènec la història diuen que va començar.
3. L'orde de Predicadors a Barcelona tenia un frare prestigiós i doctor en teologia.
4. De nom, Nicolau Rossell. Un sant baró molt cabal, un home que era un gat vell fent de conseller reial.
5. I així, la infanta Maria, filla de Jaume II, fundà el monestir un bon dia abans d'anar a l'altre món.
6. Va iniciar la campanya Pere el Cerimoniós, en terreny del mas Bissanya, en un racó preciós.
7. I aviat quatre campanes, així que fou construït al costat de les Drassanes, repicaren dia i nit.
8. La comunitat primera que es va fer càrrec del lloc amb Constança de Bellera va venir del Llanguedoc.
9. Sant Pere Màrtir tenia, el monestir per patró, d'on les monges un mal dia van tocar-ne el pirandó
10. Perquè els atacs del pirates no hi paraven de fer mal quan venien amb fragates a atacar el Cap i Casal.
11. És l'any 1370 que el rei pren la decisió de dur la niuada santa a un nou i segur racó.
12. A can Porta els recomana on s'estan un temps prudent fins que se'n van a Santa Anna on ja hi havia un convent.
13. D'aquesta etapa feliç, d'aquest temps de resplendor, ens queda un claustre amb encís i el bell nom de Montsió.
14. També ens queda algun vestigi de la pugna de Lepant, que ens recorda el gran prestigi de la tropa triomfant.
15. En entrar el segle XIX, amb la guerra del Francès, el saqueig i l'enrenou el convent deixen malmès.
16. Anys més tard, tot és fet miques en aquest i altres convents, i les monges dominiques han de viure mals moments.
17. Fins que a finals d'aquell segle per sortir de la desgràcia aixequen amb tota regla un nou convent prop de Gràcia.
18. On traslladen prop del temple el bell claustre que ens fascina i és testimoni i exemple d'una fe i d'una doctrina.
19. El segle XX s'inicia i tot va seguint tranquil fins que l'odi esclata un dia i ens du la guerra civil.
20. El convent és assaltat. Mil joies de l'antigor i el patrimoni sagrat són víctimes del rancor.
21. I fins la Mare Sauleda, fa poc beatificada, l'any 36, a sang freda, morirà assassinada.
22. Va ser el 1940 que a Esplugues vàrem venir, on Montsió encara aguanta devot avui com ahir.
23. El claustre, que altra vegada aquí va ser traslladat, és la joia més preuada d'Esplugues de Llobregat.
24. El temps passa, corre, vola i un grup de monges fidels, seguim sense fer tabola, lleials al Regne dels cels.

Joan Vilamala, 2009